

Full diocesà

25 de febrer del 2018

p4 – Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera

p5 – Restauració de les pintures murals de Pedret

Quaresma: no deixem refredar l'amor

«El créixer la maldat, es refredarà l'amor de la majoria", és el títol del missatge del papa Francesc per a la Quaresma 2018, en què ens recorda que aquest temps sagrat és un temps de preparació i conversió «amb tot el cor» i «amb tota la vida».

El Papa, a més, convida, no solament els fidels catòlics, a reflexionar sobre aquelles coses que refreden el cor. I es dirigeix a les persones de bona voluntat «disposades a escoltar Déu».

«Si us sentiu afligits com nosaltres, perquè en el món s'estén la iniquitat, si us preocupa la fredor que paralitza el cor i les obres, si veieu que s'afebleix el sentit d'una mateixa humanitat, uniu-nos a nosaltres», expressa el Pontífex. I per això insta a dejunar junts i a lliurar el que

podem com a ajuda per als nostres germans.

El Papa, com va fer Jesús, denuncia les formes que assumeixen els falsos profetes d'avui, que compara amb els «encantadors de serpents» que «s'aprofiten de les emocions humanes per a esclavitzar» i porten vers el «plaer momentani, que es confon amb la felicitat».

Denuncia també l'encant de «la il·lusió del diner», que ens fa «esclaus del lucre» o «d'interessos mesquins». I reflexiona sobre «quants viuen pensant que es basten a sí mateixos i cauen en la soledat».

(Continua a la p. 6)

«Va sortir una veu: "Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo»

Diumenge II de Quaresma / Cicle B

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: —Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat—.» (22,1-2.9a.10-13.15-18)

Salm responsorial

Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.
(Salm 115)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.
(8,31b-34)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els

dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts»

(9,2-10)

«Que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar»

Abraham, pare dels creients

Jean Hakolimana, prev.

El poble de Déu, en contemplar la seva història, s'adona d'allò que sempre i tot arreu fa fracassar la vida: veure l'altre com un obstacle, una competència. D'aquí neix la frustració, quan un volia ser-ho tot i xoca amb els altres. Curiosament, l'acceptació del límit (doncs de l'altre) és la que genera la joia del compartir. Déu ens convida al repte difícil de la comunió i de la gratuïtat. Abraham fa el primer pas en aquest sentit. En acceptar d'oferir a Déu el fill rebut d'ell, obre un nou espai de la fe com a aliança. Un do porta a l'aliança quan el qui el rep no se l'apropia gelosament, sinó que hi veu una oportunitat de relació, entrant en la lògica del do. D'aquí la importància d'Abraham, pare dels creients. Va oferir a Déu allò que havia rebut d'ell, entrant així en la lògica de reciprocitat que és l'essència de l'aliança i de la vida.

La figura d'Abraham trenca amb la teologia de la retribució que fins llavors dominava, i continua dominant: *do ut des*, et dono perquè em donis (una relació d'intercanvi de favors). Abraham obre la bretxa de la gratuïtat: puc donar sense esperar res a canvi, fins i tot allò que per a mi ho és tot. L'actitud d'Abraham qüestiona la nostra fe. ¿Som capaços de ser generosos amb Déu? Amb els altres? Què donem: allò que ens sobra? Allò que ens és útil? Per això Jesús, abans de viure la seva passió, fa experimentar als seus deixebles, per anticipació, la glòria que acompanya el seu abaixament. Tanmateix, en copsaran el sentit ple després de la resurrecció, quan s'haurà fet palès que en Déu i amb ell res no està perdut. Els qui vivim d'aquesta fe fem nostra la pregunta de Pau: «Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra?»

La imatge

La relació entre els episodis de la Transfiguració i de la Resurrecció l'expressa el mateix text. Lluminosa, la Transfiguració, i anunci d'allò que s'esdevindrà. Així Jesús i tres apòstols tasten la Resurrecció a la muntanya.

Com en la Quaresma, adreçada a l'esforç, enutjós potser, per descobrir el pecat que cova en el nostre cor i establir una àrdua conversió per a la renovació pasqual.

La Transfiguració de Crist (s. XII)

Lit. hores: Setmana II

26 dilluns

—Sant Nèstor, màrtir (s.III)
—Sant Alexandre bisbe (250-326)
Daniel 9,4b-10 / Salm 78 /
Lluc 6,36-38

27 dimarts

—Sant Gabriel de la Dolorosa, religiós (1838-1862)
—Sant Baldomer, sots-diaconat (*660)
Isaïes 1,10.16-20 / Salm 49 /
Mateu 23,1-12

28 dimecres

—Sant Romà, abat (c.390-460)
Jeremies 18,18-20 / Salm 30 /
Mateu 20,17-28

1 dijous

—Sant Rossend, bisbe (907-977)
Jeremies 17,5-10 / Salm 1 /
Lluc 16,19-31

2 divendres

—Sant Absaló, màrtir
Gènesi 37,3-4.12-13a.17b-28 /
Salm 104 / Mateu 21,33-43,45-46

3 dissabte

—Sant Medir, màrtir (s.IV)
—Sant Celoni, màrtir (*300)
Miquees 7,14-15.18-20 / Salm 102
/ Lluc 15,1-3.11-32

4 diumenge III de Quaresma / Cicle B

—Sant Casimir, laic (1458-1484)
Èxode 20,1-17 / Salm 18 / I Corintis
1,22-25 / Joan 2,13-25

Festa Major del Santíssim Misteri de Cervera

Joan Riu / Foto: Jordi Prat

Com cada any en arribar a finals de gener, Cervera es prepara per a la celebració de la festa major d'hivern anomenada del Santíssim Misteri.

El dia 27 de gener es donà l'inici de la novena de preparació de la festa fins a arribar al dia 5 de febrer, que és quan s'interpretaren les Completes, un dels actes més rellevants de la festa major.

El dia 6 de febrer, dia de la festa, tingué lloc l'Ofici Major,

amb una pinzellada del fragment més significatiu de les Completes, el cant dels goigs i la processó, que aquest any es va fer a l'interior del temple a causa del dia plujós.

Enguany presidiren aquests actes el bisbe de Solsona, el paer en cap de Cervera amb la seva corporació municipal, la directora de Cultura Popular de la Generalitat de Catalunya, entre altres. El dia 7 tingué lloc la missa de difunts, amb una bona assistència de fidels, i així es tancaren els actes de commemoració del fet miraculós de l'any 1540.

Formació de voluntariat de reforç escolar de Càritas

El divendres 9 de febrer el voluntariat de reforç escolar de Càritas Parroquial de Berga i de Gironella va participar en una sessió de formació que va girar entorn de la gestió de les emocions amb els infants.

La trobada, guiada per les tècniques del programa, va tenir lloc al Casal Parroquial de Berga, que és on cada tarda de divendres es duen a terme les classes de reforç d'alumnes de primària i de secundària.

A partir de la projecció del curtmetratge *El circ de la papallona*, que tracta d'un cas de superació personal, els voluntaris van dialogar, compartir experiències i reflexionar sobre la seva pròpia experiència amb els infants i els joves a qui ajuden cada divendres. La formació va acabar compartint un berenar.
Informa: M. Coll.

Restauració de les pintures murals de Sant Quirze de Pedret

Aquestes darreres setmanes s'ha dut a terme la consolidació de les pintures murals de Sant Quirze de Pedret (Cercs, Berguedà) que es troben al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona, dirigida pel Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC).

Concretament, s'ha actuat a la part frontal de l'arc triomfal de l'absis i als dos laterals, a causa de diversos aixecaments en la capa pictòrica. Aquestes pintures s'havien arrencat pel sistema de l'*strappo*, i traspassat a un suport de fusta que simula l'arquitectura de l'església.

L'estat de conservació de les pintures era delicat. Les pintures ja s'havien arrencat i traspassat sobre tela l'any 1982.

La restauració de les pintures murals de Sant Quirze de Pedret ha estat una actuació promoguda pel Museu, sota la direcció tècnica del Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya, i finançada pel bisbat de Solsona, amb una subvenció del Departament de Cultura de la Generalitat. Els treballs els ha executat l'empresa Policromia, amb les restauradores Cristina Martí i Gemma Rodríguez.

Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat.

Les Sagramentàries celebren el dia de la Llum

El 8 de febrer, Dijous Gras, les germanes Adoratrius Perpètues del Santíssim Sagrament de Berga van celebrar el dia de la Llum, en què cada any commemoren, amb especial acció de gràcies i pregària, el do que Déu ha fet a l'Església, per mitjà de la beata Maria Magdalena de l'Encarnació, de fundar l'orde de l'Adoració Perpètua. Va presidir la missa Mn. Camil Viladrich, acompanyat del rector de Balsareny, Mn. Antoni Bonet.

El dia abans, la comunitat va tenir eleccions, sota la presidència de Mons. Xavier Novell i Gomà, bisbe de Solsona. Foren elegides: mare superiora, sor M. Mercedes Pedrozo Villalba; mare vicària, sor M. Mónica Castañeda Casales; 2ª consellera, sor M. Núria Marquès Vila; 3ª consellera, sor M. Guillermina Mérida Téllez

A la missa del dia de la Llum van pregar per elles. Informa: Montserrat Coll.

Síntesi del missatge del Papa per la Quaresma 2018

Aleteia

Oració

El Papa, en nom de l'Església, ofereix en aquest temps de Quaresma «el dolç remei de la pregària, l'almoina i el dejuni». «El fet de dedicar més temps a la pregària fa que el nostre cor descobreixi les mentides secretes amb les quals ens enganyem a nosaltres mateixos, per buscar finalment el nostre consol en Déu. Ell és el nostre Pare i desitja per a nosaltres la vida.»

Almoina

«L'exercici de l'almoina ens allibera de l'avarícia i ens ajuda a descobrir que l'altre és el meu germà: mai el que tinc no és meu i prou. Desitjo tant que l'almoina es convertís per a tots en un autèntic estil de vida!»

Amb els exemple dels apòstols, convida «a compartir els nostres béns amb els altres».

I continua: «També voldria que en les nostres relacions quotidianes, davant de cada germà que ens demana ajuda, penséssim que es tracta d'una crida de la divina Providència: cada almoina és una ocasió per a participar en la Providència de Déu envers els seus fills; i si ell avui se serveix de mi per a ajudar un germà, ¿no proveirà també demà les meves necessitats, ell que no es deixa guanyar per ningú en generositat?»

Dejuni

«El dejuni, finalment, afebleix la nostra violència, ens desarma i constitueix una ocasió important per a créixer. D'una

Francesc: desitjo tant que l'almoina es converteixi per a tots en un autèntic estil de vida!

banda, ens permet d'experimentar el que senten els qui no tenen el que és indispensable i coneixen el fibló de la fam.» El dejuni «expressa la condició del nostre esperit, famolenc de bondat i assedegat de la vida de Déu. El dejuni ens desperta, ens fa estar més atents a Déu i al proïsme, inflama la nostra voluntat d'obeir Déu, que és l'únic que sadolla la nostra fam».

Altres falsos profetes

«Són aquells "xarlatans" que ofereixen solucions senzilles i immediates per als patiments, remeis que tanmateix són completament inútils: quants són els joves als quals s'ofereix el fals remei de la droga, d'unes relacions d'"un sol ús", de guanys fàcils però deshonestos?»

Senyals d'un cor fred

«L'accídia egoista, el pessimisme estèril, la temptació d'aïllar-se i d'entaular contínues guerres fratricides, i la mentalitat mundana que indueix a ocupar-se només del que és aparent i, fan disminuir l'entusiasme missioner...»

L'article

D'un extrem a l'altre

Climent Forner, prev.

Allò que vull dir amb aquest títol s'inspira en aquella frase popular, ja tòpica de tan estesa, relacionada amb la moral cristiana: "Abans tot era pecat: avui, res no és pecat." Ep, ni abans tot ho era, ni avui no hi ha res que no ho sigui! Anem a pams. Parlem-ne una mica.

El temps quaresmal és el que em mou a reflexionar sobre el particular. Cada temps litúrgic, d'Advent i Nadal a Pasqua, Pentecosta i durant l'any, té les seves finalitats i característiques, centrats i concentrats com estem tots en la persona de N.S.Jesucrist; sens dubte, però, que la Quaresma és, podríem dir, el més auster i reflexiu. Des del Dimecres de cendra que som cridats a millorar les nostres vides: "Convertiu-vos i creieu en l'Evangelí.." Qui s'ha de convertir? Tots, començant pel mateix celebrant que ens hi convida, ja que tots som pecadors, tal com reconeix públicament el mateix papa Francesc. Ens equivocariem si ens limitàvem a celebrar aquest temps d'una manera superficial i purament folclòrica amb carnestoltes i calçotades, cosa que no vol dir que hàgim de blasmar les tradicions populars a què ha donat lloc, a casa nostra mateix.

Dejunis i abstinències, per exemple. L'Església no deixa de recomanar-nos aquestes pràctiques d'austeritat; ara, posades al dia. Sempre em recordaré d'aquells divendres de Quaresma dels meus anys de seminarista; eren els dies que menjàvem millor: bacallà amb panses i prunes. Tota una delícia, ja que durant l'any ens havíem d'accontentar amb purés i cigrons, servits a dojo per mossèn Benet, el sant majordom. De pa tampoc no ens en faltava, gràcies a Déu, això que de marrecs, víctimes de la guerra i de la postguerra, n'havíem prou estat dejuns.

La ja habitual campanya de Mans Unides contra la Fam és molt escaient de celebrar-se aquests dies: tota una prova de fraternitat i solidaritat. Quan veus per la televisió aquests milers i milers d'infants del Tercer Món, els quals, condemnats a morir de fam, et miren amb uns ulls acusadors, no n'hi ha per a esfereir-se? Això sí que és un pecat, i gros. És Jesús en persona qui ens mira a través dels seus ulls, àdhuc a nosaltres els creients quan, en lloc de combregar-lo de debò més enllà de l'Eucaristia, l'esquívem anant a dinar al restaurant barceloní de les Set Portes. Abans semblava que només hi havia els pecats individuals, fossin els que fossin; avui dia hi ha també els grans pecats socials, universals i tot, com a conseqüència de les injustícies i de les desigualtats imperants, dels quals no són culpables només els economistes i els governants, sinó tots i cadascun de nosaltres, els ciutadans. Quina manca de consciència i quina vergonya! Au, convertim-nos d'una vegada estimant i ajudant sincerament els nostres germans més pobres i necessitats; altrament no som bons cristians i fins la mona de Pasqua ens farà mal. Bona i santa Quaresma!

La Pel·lícula

Ganar al viento

Dirigida per Anne-Dauphine Julliand

França, 2018. Documental.

Ganar al viento és un documental protagonitzat per cinc nens: Imad, Amber, Charles, Camille i Tugdual.

Tots ells tenen alguna cosa en comú: han estat diagnosticats amb patologies greus. No obstant això, aquesta condició no els ha impedit de tirar endavant i viure "l'ara", una filosofia amb la qual s'ajuden cada dia. De fet, els ha convertit en persones més madures i conscients que la resta de nois de la seva edat, però això no els ha impedit de continuar essent nens. El film, a mesura que transcorren les històries, deixa entreveure el poder de la vida i la capacitat de recuperació que tothom pot tenir.

Anne Dauphine Julliand signa aquesta cinta, una directora que ha estat capaç que uns nens tan petits li obrin les portes de la seva vida i ella els ha convertit en uns herois.

Missatge del Sant Pare Francesc per a la Quaresma (II)

Sant Pare Francesc

Un cor fred

Dant Alighieri, en la seva descripció de l'infern, s'imagina el diable assegut en un tron de glaç; la seva llar és el glaç de l'amor extingit. Preguntem-nos aleshores: com es refreda en nosaltres la caritat? Quins són els senyals que ens indiquen que l'amor corre el risc d'apagar-se en nosaltres?

Allò que apaga la caritat abans que res és l'avidesa pels diners, «arrel de tots els mals» (1 Tm 6,10), la qual va seguida del rebuig de Déu i, per tant, de no voler buscar consol en ell, preferint quedar-nos amb la nostra desolació abans que sentir-nos confortats per la seva Paraula i els seus Sagraments. Tot això es transforma en violència, que es dirigeix contra aquells que considerem una amenaça per a les nostres «certeses»: el nen per néixer, l'ancià malalt, l'hoste de pas, l'estranger, així com el proïsme que no correspon a les nostres expectatives.

També la creació és un testimoni silenciós d'aquest refredament de la caritat: la terra està enverinada a causa de les deixalles llençades per negligència o interès; els mars, també contaminats, han de recobrir per desgràcia les restes de tants naufragis de les migracions forçades; el cel —que en el disseny de Déu canta la seva glòria— es veu solcat per màquines que fan ploure instruments de mort.

L'amor es refreda també en les nostres comunitats: en l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* vaig intentar descriure els senyals més evidents d'aquesta falta d'amor. Aquests són: l'accídia egoista, el pessimisme estèril, la temptació d'aïllar-se i entaular contínues guerres fratricides, la mentalitat mundana que indueix a ocupar-se només del que és aparent, disminuint d'aquesta manera l'entusiasme missioner.

Què podem fer?

Si veiem dins de nosaltres i al voltant nostre els signes que abans he descrit, l'Església, la nostra mare i mestra, a més de la medicina a vegades amarga de la veritat, ens ofereix en aquest temps de Quaresma el dolç remei de la pregària, l'almoïna i el dejuni.

El fet de dedicar més temps a la pregària fa que el nostre cor descobreixi les mentides secretes amb les quals ens enganyem a nosaltres mateixos, per a cercar finalment el consol en Déu. Ell és el nostre Pare i desitja per a nosaltres la vida.

L'exercici de l'almoïna ens allibera de l'avidesa i ens ajuda a descobrir que l'altre és el meu germà: el que tinc no és mai només meu. De la mateixa manera que, com a cristians, m'agradaria que seguíssim l'exemple dels Apòstols i veiéssim en la possibilitat de compartir els nostres béns amb els altres un testimoni concret que vivim en l'Església. [...] I com voldria que també en les nostres relacions quotidianes, davant de cada germà que ens demana ajuda, penséssim que es tracta d'una crida de la divina Providència! Cada almoïna és un motiu per a participar en la Providència de Déu envers els seus fills; i si ell avui se serveix de mi per a ajudar un germà, ¿no proveirà també demà les meves necessitats, ell que no es deixa guanyar per ningú en generositat?

El dejuni, per últim, debilita la nostra violència, ens desarma, i constitueix una important ocasió per a créixer. D'una banda, ens permet d'experimentar el que senten aquells que no tenen el que és indispensable i coneixen el fibló de la fam; d'altra banda, expressa la condició del nostre esperit, famolenc de bondat i assedegat de la vida de Déu. El dejuni ens desperta, ens fa estar més atents a Déu [...].

